

Ik ben het water dat leven geeft

Johannes 4: 1-30

Thema: Jezus, de bron van levend water

Doel

De kinderen vertellen dat ze het doel van het leven leren kennen door Jezus.

Toelichting

Goed drinkwater heb je nodig om te kunnen leven. Niet voor niets wordt bij natuurrampen eerst gezorgd dat de slachtoffers te drinken hebben. Allerlei ziektes worden daardoor voorkomen. Jezus vergelijkt zichzelf met een bron met bijzonder drinkwater. Wie dat drinkt, krijgt nooit meer dorst. Hij bedoelt daarmee dat je met Hem moet leren leven. Dan zul je ontdekken wat echt belangrijk is. Veel kinderen en jongeren vinden het doel van hun leven: geluk en genieten. Als er tegenslagen komen, weten ze daar slecht mee om te gaan. Gods bedoeling is dat we altijd met Jezus verbonden zullen zijn in goede en kwade dagen.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: De Samaritaanse vrouw

Richtlijnen: Vertel de jongste kinderen eenvoudig de geschiedenis met de nadruk op het eerste stukje over water.

Jezus ontmoet de Samaritaanse vrouw bij een waterput op het heetst van de dag. Niemand wil met haar te maken hebben. Jezus is vriendelijk voor haar en vraagt om wat water. Dat begrijpt ze niet: waarom reageert Jezus anders dan anderen? Jezus zegt: Ik kan je voor altijd gelukkig maken. Leef zoals God het graag wil. Ze gaat gelukkig naar huis en vertelt over Jezus, die haar het geluk heeft teruggegeven. En daarmee maakt ze heel veel mensen blij. Ze is niet eenzaam meer.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Jezus geeft levend water

Richtlijnen: Je kunt aan de hand van drinkwater eenvoudig uitleggen dat Jezus redding brengt.

Wij hebben in Nederland goed drinkwater. Dat komt omdat we zorgen dat er geen afval in kan terechtkomen. Ons drinkwater wordt gezuiverd en gecontroleerd op bacteriën die gevaarlijk zijn, waar we ziek van kunnen worden. In de tijd van de Bijbel wist men al dat stromend water (levend) veel gezonder is dan stilstaand (dood) water. Jezus gebruikt dat om uit te leggen wie Hijzelf is. Ik ben de bron van levend water, je leven lang. Als je in Mij gelooft, heb je het belangrijkste dat je nodig hebt.

De Samaritaanse vrouw wordt door Jezus verlost uit haar eenzame, vastgelopen leven. Hij lest haar dorst naar geluk door op zichzelf te wijzen: Ik geef levend water. Jezus is de bron van het goede en jij wordt door Hem een rivier van goede dingen, waardoor anderen weer Gods goedheid ontdekken. Want als de vrouw vertelt van Jezus, komt haar hele dorp naar Hem luisteren.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Jezus, bron van levend water

Richtlijnen: Weten de jongeren hoe wij aan ons drinkwater komen? Water uit de rivieren dat wordt gezuiverd. Als er gevaarlijke stoffen in blijken te zitten (bv door een ongeluk bij een fabriek) wordt dat water niet gebruikt. Het is te gevaarlijk. Ons drinkwater wordt iedere dag gecontroleerd of er geen gevaarlijke bacteriën in zitten. In de tijd van de Bijbel wist men al dat stromend water (levend) veel veiliger is dan stilstaand (dood) water.

In Jesaja 12:3 zegt de profeet over de Messias: Hij zal een bron van reddend water zijn. Jezus vertelt aan de mensen om Hem heen dat Hij die bron van levend water is. Met Mij kun je veilig leven; door Mij wil God jullie redden.

Je kunt veel dingen belangrijk vinden voor jezelf. Maar zijn jouw idealen wel veilig? Zit er geen viezigheid in, waarvan je ziek wordt? Kies ervoor om met Jezus verbonden te zijn, dan krijg je een gezond leven, dat toekomst heeft. Je kunt een bron zijn die levend water geeft. In je woorden en daden borrelt dan Gods liefde op.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

De lijdensstijd beginnen we met het Johannesevangelie. Het Evangelie begint met verwijzing naar de schepping in hoofdstuk één. In hoofdstuk twee komen man en vrouw in het huwelijk ter sprake; dat is ook een verwijzing naar de schepping. Dan de tempelreiniging waarin Psalm 8 (denk ook aan het begin van Bachs Johannes Passion) doorklinkt. Die tempel was trouwens een teken van Gods schepping op aarde. Dan het gesprek in de nacht met een man in hoofdstuk twee, over wedergeboorte en nu midden op de dag met een vrouw over het levende water.

Vers voor vers

- Vs. 1vv De discipelen dopen meer dan Johannes de Doper deed. Dat roept bij de Farizeeën blijkbaar iets op. Nu besluit de Here Jezus opnieuw naar Galilea te gaan. Hij komt door Samaria. Hij moest daar doorheen. Het is zijn keuze, dus het moeten geeft ons iets aan van de opdracht die hier blijkbaar onze aandacht mag trekken. Samaritanen lazen wel de boeken van Mozes, maar niet de boeken van de profeten. Zij verwachtten wel de Messias, maar niet uit de lijn van David – die erkennen zij niet – maar uit de lijn van Jozef. Jozef was de lijdende gestalte van de Messias. Hun heilige plaats is niet Jeruzalem – dat de stad van David is – maar de berg Gerezim, waar volgens Samaritanen Abraham zijn zoon Isaak moest offeren. De Here Jezus laat zijn discipelen steeds zien dat deze Samaritanen ook een zeker respect verdienen (denk aan de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan).
- Vs. 5v Midden op de dag is Jezus daar alleen bij de put; op het heetst van de dag. Hij is vermoeid en heeft dorst. In oppervlakkige zin lijkt de ontmoeting een toevalligheid, maar uit het vervolg merken we dat daar geen sprake van is. De Here Jezus weet en doorziet het geheel.
- Vs. 7vv De Here Jezus overschrijdt de grenzen. De vrouw is zich daarvan bewust en benoemt ze. Zij is vrouw en als Samaritaanse in de ogen van Joden minderwaardig.
- Vs. 10vv Dit is de kern van de tekst. Nu blijkt de Here Jezus het levende water te zijn dat de vrouw niet heeft. Zij blijkt dorst te hebben in geestelijke zin en niet Hij. Haar onbegrip en vasthouden aan de concrete omstandigheden zijn tekenend. Echter niet alleen voor haar, maar voor alle mensen. Dat onbegrip kwamen we al bij de Joodse Nicodemus tegen in het derde hoofdstuk, nu ontdekken we dat het ook bij Samaritanen is. Het vierde hoofdstuk eindigt met de uitspraak: 'Nu weten wij ... dat deze waarlijk de Redder der wereld is' (42). De werking van het Evangelie gaat vanuit het midden naar de gehele wereld.
- Aan het kruis klinkt het kruiswoord 'Mij dorst'. In zekere zin grijpt dat terug op deze uitspraken. De Here Jezus neemt de dorst op zich en draagt die.
- Vs. 16vv Met deze vijf mannen en uiteindelijk de zesde wordt de hele mensheid getekend. Niet alleen deze vrouw. Het getal zes is het getal van de gehele mensheid, die is op de zesde dag geschapen, de Here Jezus sterft niet toevallig op de zesde dag, maar is Redder van de mensen. Zeker klinkt er ook in door dat zij het leven tot in het uiterste heeft geleefd, maar dat geldt omgekeerd voor die zes ook. Dus gaat het hier over alle mensen. Zij krijgen allemaal, net als wij weer dorst. Behalve als wij ontdekken dat Jezus alleen het levende water is.
- Vs. 19vv Het heil is uit de Joden. Ware aanbidding is de God van Israël leren aanbidden, die Schepper van alle mensen is. Door de Here Jezus mogen wij zijn Vader onze Vader noemen. God zoekt, verlangt naar de ware aanbidding van ieder mens. Paulus zal later schrijven dat de Geest van God met onze geest getuigt dat wij kinderen van God zijn; Romeinen 8,16. Het gaat om die aanbidding. Uiteindelijk is plaats waar je aanbidt daarbij niet van belang, maar geest en waarheid. Paulus geeft aan hoe uiteindelijk Gods Geest de woorden voor oprecht gebed zal uitspreken door de gelovigen heen.
- Vs. 25v Noemde de vrouw Jezus eerst een Joodse man, later een profeet, nu spreekt zij over de Messias die zal komen. Nu zegt Jezus 'Ik ben het', die met u spreekt. Dat 'Ik ben' is een kernwoord om het Evangelie van Johannes te kunnen ontvangen. Het verwijst naar hoe God zich aan Mozes en aan het volk Israël heeft bekendgemaakt. Daarmee valt de Here Jezus samen. Zo leren we, misschien wel net zo stapsgewijs als deze vrouw van buitenaf, wie Jezus eigenlijk is. Hij biedt ons het levende water aan, dat Hijzelf is.
- Vs. 27vv De vrouw gaat het doorgeven aan haar dorpsgenoten. Die komen uiteindelijk zelf tot inzicht wie Jezus is.

Auteur: GJK

Liederen

Psalm 42: 1, 2 en 3

Lied 188

Lied 653: 1 en 3

Jezus is.....

Kom aan boord

Vertel het aan de mensen

Als je dorst hebt

(=Gezang 75 LvdK)

Hemelhoog 348

Hemelhoog 356

Hemelhoog 691

Liedjes voor kinderen deel 2 Elly en Rikkert Zuiderveld

Auteur: PZ

De Samaritaanse vrouw

Inleiding

Het is vandaag 14 februari. Dat noemen ze Valentijnsdag. Wie weet wat dat is?

Dat is de dag waarop we vieren dat we van elkaar houden. Mannen en vrouwen die elkaar laten zien dat ze verliefd op elkaar zijn. Of als ze al getrouwd zijn, hoeveel ze van elkaar houden. Ze geven elkaar cadeautjes. Of bloemen. In de Bijbel lezen we ook vaak over liefde. Over liefde van de Here Jezus. En de liefde van God. Zijn liefde voor ons is het allerbelangrijkste! Weten jullie ook waarom dat het belangrijkste is?

Bijbelverhaal

Het was een hete dag. Jezus had die dag heel ver gewandeld. Zijn voeten deden pijn. Hij had dorst. Hij wilde zo graag even zitten. Hij ging bij een bron zitten. Een bron is een plaats waar water uit de grond komt. Het was ongeveer twaalf uur. Het heetste moment van de dag. Alle mensen waren thuis. Er was niemand bij de put. Behalve Jezus. Na zijn lange reis móest Hij even uitrusten.

In de verte ziet Jezus een vrouw aankomen. De vrouw loopt helemaal alleen naar de put. Op het heetst van de dag! Ze wil dat niemand haar daar ziet lopen. De mensen vinden haar slecht en bemoeien zich niet met haar. Maar Jezus ziet haar wel. Het is een Samaritaanse vrouw. Jezus vraagt aan deze mevrouw of ze Hem wat drinken wil geven. Jezus hoort bij het Joodse volk. Dat is het volk van de Here God. Samaritanen waren niet het Joodse volk. Zij waren dus niet de mensen die bij God horen. En toch, Jezus vraagt water aan deze vrouw!

De vrouw schrikt als ze de vraag van Jezus hoort. Ze zegt: 'Hoe kunt U mij nu om drinken vragen?' Jezus en de vrouw praten even. De vrouw vindt het maar raar dat deze meneer met haar praat. In die tijd praatten mannen niet zo met vrouwen. En al helemaal niet een Joodse man met een niet-joodse mevrouw!

Maar Jezus zegt: Ik kan jou voor altijd gelukkig maken. Als je gelooft dat Ik de Zoon van God ben. Hij wil haar vertellen over zijn Vader, over God. De vrouw gelooft Jezus gelijk. Ze gaat weer naar haar huis. Thuis vragen mensen waarom ze zo blij is. Waarom ziet ze er zo gelukkig uit? Dat komt omdat ze heeft gepraat met Jezus. De Zoon van God. Hij houdt van haar en wil haar gelukkig maken.

Dat gaat ze aan iedereen vertellen. Ze is niet meer alleen. Ze is gelukkig. Zij weet dat Jezus áltijd bij haar is!

Geloven jullie dat ook? Dat Jezus van jou houdt?

Auteur: LNZ

Jezus geeft levend water

Inleiding

Jullie hebben vast allemaal wel eens iets over Jezus gehoord. Misschien zelfs wel heel veel! In dit verhaal horen we over iemand die nog nooit van Hem gehoord heeft. Ze weet dus ook niet wat ze met de dingen die ze fout heeft gedaan in haar leven. Daardoor worden het er steeds meer. Ze zit er echt mee, want ze voelt zich zo schuldig! Mensen praten over haar, hoe slecht ze is. Het maakt haar steeds eenzamer. Gelukkig loopt dit verhaal tòch goed af. En niet alleen voor haar!

Bijbelverhaal

Jezus is met zijn leerlingen op weg van Judea naar Galilea. Dat is best ver lopen, en Jezus is moe geworden. En nu, zo rond de tijd van het middageten, zijn ze in Sichar aangekomen, een plaatsje in Samaria. De leerlingen van Jezus gaan in Sichar eten kopen. Maar Jezus blijft buiten het dorp bij de put zitten. Hier komen de vrouwen altijd water halen. Maar dit is het heetste moment van de dag. De vrouwen komen 's morgens vroeg, als het niet zo warm is. Normaal komt er hier nu niemand.

Toch komt er een vrouw aanlopen met een lege kruik op haar hoofd. Ze kijkt een beetje schuw om zich heen of niemand haar ziet. Ze heeft vaak genoeg andere vrouwen over haar horen praten. Ja, ze wéét wel dat ze een vrouw is die veel zonde doet, maar het roddelen van de andere vrouwen over haar helpt daar niet tegen; eerder andersom. Het doet haar pijn! Daarom komt ze hen het liefst maar niet tegen. Dàn maar op het heetst van de dag naar de put! Alleen! Ze is er bijna. Daar zal ze even gaan zitten en wat koel, vers water drinken, voor ze met haar zware kruik weer naar huis moet lopen in de zon.

Dan blijft de vrouw geschrokken stilstaan. Daar bij de put is wèl iemand! Een man! Aan zijn kleren te zien is het een Jood; géén Samaritaan van haar eigen volk. O, het liefst loopt ze gelijk weer terug naar huis. Joden komen hier bijna nooit. Want als ze van Judea naar Galilea moeten of andersom, nemen de meesten daarvoor een gróte omweg, helemaal om Samaria heen, dat er precies tussenin ligt. Ze willen niet met haar volk, de Samaritanen praten. Haar volk heeft namelijk niet alleen Joodse, maar ook veel andere voorouders. Dus ze zijn niet helemaal Joods. En ze gebruiken alleen maar de eerste vijf boeken van het Oude Testament, dat is het deel van de Bijbel dat de mensen dan hebben. Daarom vinden de Joden dat de Samaritanen niet bij hun volk horen, en vinden hen minderwaardig.

Maar die man zit er tòch. Hij kijkt naar haar. Ze heeft water nodig, dus ze heeft geen keus; ze moet naar de put. Ze laat de emmer in het diepe gat zakken, om het frisse water in haar kruik te gieten.

Dan praat de man ineens tegen haar en zegt: 'Geef Mij wat te drinken'.

De vrouw is erg verbaasd en weet niet goed wat ze moet doen. Ze antwoordt: 'Hoe kan het dat U als Joodse man, aan mij als Samaritaanse vrouw om water vraagt?'

De man antwoordt: 'U weet niet wat God u wil geven, of wie het is die aan u om water vraagt. Anders zou u juist aan mij om water vragen, en dan zou Ik u levend water geven.'

'Maar meneer', zegt de vrouw, 'u heeft helemaal geen emmer, en het is een heel diepe put. Waar kunt u dan dat levende water vandaan halen?'

(Gezond water zonder vieze en gevaarlijke dingen erin, zit alleen in een diepe put. Van water uit een gootje of een plas kun je ziek worden. Alleen stromend water is veilig.)

Jezus antwoordt: 'Iedereen die het water uit de put drinkt zal weer dorst krijgen. Maar dat is niet zo met het soort water dat Ik geef. Het water dat ik uitdeel geeft leven dat nooit meer stopt. En wie dàt drinkt, zal niet alleen zèlf nooit meer dorst hebben, maar daar ook altijd van uit kunnen delen aan anderen.'

De vrouw denkt nog dat de Man het over gewoon drinkwater heeft, en niet over het eeuwige leven dat God ons wil geven. Dus ze zegt: 'O, maar dan wil ik óók wel van dat water! Dan heb ik nooit meer dorst en hoef ik ook nóóit meer naar de put...'

Dan zegt de man: 'Ga uw man eens roepen, en kom dan weer terug.'

'Maar ik heb helemaal geen man,' vertelt de vrouw.

De man bij de put antwoordt ernstig: 'Daar hebt u gelijk in. Want u hebt er vijf gehad, en met de man die u nu hebt, bent u niet getrouwd, dus die hoort helemaal niet bij u.'

'O! U bent een profeet!', roept de vrouw verbaasd. Deze man - Hij kijkt niet alleen vriendelijk naar haar, zoals verder nóóit iemand dat doet, maar Hij ziet ook haar binnenkant; dat is wat ze denkt en wat ze gedaan heeft.

Ze denkt even na en zegt: 'Wij hier in Samaria bidden op onze berg tot God, waar vroeger onze eigen tempel stond. Maar bij jullie zeggen de mensen dat dat in Jeruzalem moet, waar jùllie tempel staat.'

Jezus begrijpt haar verwarring. Maar het gaat helemaal niet op een plek. Dus Hij legt uit: 'Het gaat erom God de Vader te aanbidden. Jullie weten niet goed wie Hij is. Wij weten dat wel, omdat God bij ons Joden begonnen is de mensen te redden. God is Geest, en Hij wil ons leren bidden op een echte manier. Vanuit ons hart.'

De vrouw begrijpt steeds een beetje meer. En ze bedenkt hardop: 'Ik weet wel dat de Messias eens zal komen. Als Hij komt, zal Hij ons alles uitleggen.'

Jezus is blij dat deze vrouw weet, dat ze deze langverwachte Redder nodig heeft. En Hij zegt: 'Die Messias, dat ben Ik!'

lees verder op de volgende bladzijde

Dan begrijpt ze alles. Waarom deze man haar precies kent. Wat Hij komt doen. Dit is die allerbelangrijkste man waar iedereen op wacht! Maar dat moet iedereen direct weten! En dan is ze ineens niet bang meer voor wat mensen kunnen zeggen. Ze laat haar kruik gewoon bij de put staan en gaat zo vlug als ze kan naar het dorp terug. Juist op dat moment komen Jezus' leerlingen terug met de boodschappen. Ze zien uit de verte dat Jezus met een Samaritaanse vrouw zit te praten. Ze zeggen er niks van. Al heel snel komt de vrouw terug, met een heleboel mensen uit Sichar. Ze heeft hun gezegd: 'Kom snel! Er is iemand bij de put die alles over Mij weet. Dat moet de Messias zijn!' En doordat ze dat doet, gaan heel veel mensen uit haar dorp ook in Jezus geloven. Fijn, hè?

Vragen

- Jezus doet altijd wat God de Vader Hem zegt. Nu ook; Hij doet een paar dingen anders dan wat de mensen zouden verwachten. Kun je met elkaar twee dingen noemen die echt héél anders zijn dan wat de mensen in die tijd gewoon vinden?
- Als we bij God horen, moeten we ook niet bang zijn als we van Hem iets moeten doen wat mensen heel apart vinden. Wie kan er iets bedenken wat christenen doen, wat mensen om je heen misschien niet begrijpen?
- Niet alleen de vrouw weet dat ze zondigt als ze met een man woont die niet van haar is. De andere vrouwen praten slecht over haar. Hoe voelt ze zich hierdoor? Wat hadden die andere vrouwen beter kunnen doen?
- De vrouw hoort dat Jezus het levende water wil geven. Dat is het eeuwige leven. Dan gaat ze het gelijk verder vertellen, en dat werkt! Hoe kun jij over Jezus vertellen?

Auteur: PW

Jezus, bron van levend water

Inleiding

Water... wie wel eens op een warme zomerdag in de bergen heeft gewandeld, weet hoe belangrijk water is. Op zo'n dag wéét je, dat je dorst gaat krijgen. Je bent slim genoeg om, als je op stap gaat, water mee te nemen. Je vult een fles of bidon met schoon, helder kraanwater. Daar hoeft je niet bij na te denken. Het kraanwater is schoon en veilig. Tenminste, in ons eigen land en in de meeste landen in Europa. Water uit rivieren of natuurgebieden wordt nauwkeurig gezuiverd en steeds opnieuw gecontroleerd, zodat we ons niet hoeven af te vragen of het wel goed drinkwater is. Van water dat bij ons uit de kraan komt, word je niet ziek.

Maar stel nu dat je die wandeling maakt, en langzaam maar zeker raakt je drinkfles leeg. Je doet al zuinig aan, maar toch raakt je drinkwater op. Je bent in de bergen, geen woonhuis of berghut te bekennen. Maar het is warm, je moet nog ver, en je hebt dorst. En dan ineens zie je het... een kleine poel, een plas water. Zou je...?? Je kijkt op de wandelkaart. Een stukje verderop, misschien nog twintig minuten lopen, daar zou een beekje moeten zijn. Een bergstroompje. Zo'n stroompje met helder, koud, stromend water. Maar je hebt nu al zo'n dorst. En hier is ook water. Het is dan wel stilstaand water, niet zo koud en fris als een beekje, maar het is water... Wat zou jij doen? Kies je voor het water uit de plas, of loop je door tot aan het beekje? Kies je voor stilstaand, dood water, of stromend, levend water? Wat is lekkerder? En wat is veiliger? Het verhaal van vandaag gaat ook over 'levend' water. Luister maar.

Bijbelverhaal

Op een dag komen Jezus en zijn leerlingen in Sichar, een stad in Samaria. Daar, vlak bij die stad, was een put, die lang geleden door Jakob was gegraven. Die put werd dan ook de Jakobsbron genoemd. Het is warm, zo op het midden van de dag. Jezus gaat zitten, dicht bij die put, en de leerlingen gaan even de stad in om eten te kopen. Als Jezus daar zo alleen zit, komt er een vrouw aan lopen. Ze komt water putten. Jezus vraagt haar, of ze ook voor Hem wat water wil putten, zodat Hij kan drinken. De vrouw is een Samaritaanse, ze is van een volk waar Joden eigenlijk niets mee te maken willen hebben. Toch vraagt Jezus háár om water. Ze is verbaasd, en begint een gesprek met Jezus. 'Waarom vraagt U mij om water? Ik ben immers een Samaritaanse...' Jezus geeft best een moeilijk antwoord: 'Mevrouw, als u eens wist wat God u kan geven... en als u wist wie Ik ben... dan zou u Mij om water vragen, en Ik zou u levend water geven.' De vrouw moet er een beetje om lachen. Die man heeft niet eens een emmer, hoe zou Hij háár water willen geven uit zo'n diepe put, zonder emmer?

Jezus zegt nog meer wonderlijke dingen: 'Iedereen die dit water uit de put drinkt, krijgt later toch weer dorst. Wie het water drinkt dat Ik geef, zal nooit meer dorst krijgen. Het water dat Ik geef, geeft eeuwig leven.'

Nou, dat lijkt die vrouw wel wat! Water putten was zwaar werk. Steeds opnieuw moest ze de weg lopen uit de stad naar de put, en met een volle emmer terug naar de stad. En telkens weer was de emmer leeg, en moest ze opnieuw water gaan putten. Nooit meer dorst... eeuwig leven... ze begrijpt het niet, maar het lijkt haar wel wat! Jezus praat met haar door. Hij praat over haar leven. De vrouw merkt, dat deze vreemde man haar kent. Hoe kan dat? Ze heeft Hem nooit eerder ontmoet. Dan ineens begrijpt ze het. 'U bent een profeet!', zegt ze tegen Jezus. Dan praat ze met Jezus over de Messias, die zij verwacht. 'Dat ben Ik, die met u praat,' zegt Jezus. Verwonderd gaat de vrouw terug naar de stad. Daar vertelt ze over die bijzondere ontmoeting. Ze vertelt de mensen over de goede dingen, die Jezus haar heeft verteld. Ze is zo blij en enthousiast, dat ook die mensen er meer van willen weten. Ze gaan de stad uit, naar de put van Jakob, om daar Jezus te ontmoeten.

Jezus spreekt hier over zichzelf. Hij zegt: 'Ik kan je levend water geven. Dat water wordt in jou als een bron, die eeuwig leven geeft.'

Dat zijn best moeilijke woorden. Wat bedoelt Jezus precies? Laten we even terugdenken aan het begin. Als je écht water nodig hebt, en er is geen kraan in de buurt, waar kies je dan voor? Stilstaand, dood water, of stromend, levend water? Wat is veiliger? In welke van de twee heb je de minste kans op vervuiling, bacteriën, dingen die je ziek kunnen maken?

Juist, dat is stromend water. Levend water. Zo is het ook in je leven. Je moet veel keuzes maken in je leven. Er zijn misschien veel dingen die je belangrijk vindt. Veel geld verdienen, of beroemd worden, of vul zelf maar in. Maar dan moet je oppassen, dat dat geen 'stilstaand water' is. Het ziet er misschien best aardig uit, maar is het ook écht goed voor je? Jezus zegt hier, dat hij je het échte, levende water wil geven. Daar word je niet ziek van, maar gezond en gelukkig. Hij bedoelt daarmee, dat Hij, Jezus een bron is van alles wat goed is. Als je in Hem gelooft, en met Hem leeft, ben je dicht bij die bron.

Het gaat zelfs nog verder... dat levende water, die liefde en goedheid van Jezus, stromen door jou heen. Zo word je zélf ook een bron. Een bron, die die goede dingen, die liefde van Jezus, weer doorgeeft aan anderen. Net als die vrouw. Ze gaat terug naar de stad, en de blijdschap en het enthousiasme stromen over. Het steekt anderen aan. Dat willen zij ook!

lees verder op de volgende bladzijde

Zo kun jij ook een bron worden van Gods liefde en goedheid. Als je zelf dichtbij Jezus leeft, dicht bij dat levende water, dan stroomt het vanzelf over naar anderen. In je woorden, maar vooral ook in je daden, wil je de goedheid van Jezus laten zien. Dan kún je dan ook, dankzij het levende water dat door je heen stroomt.

Het is misschien moeilijk voor te stellen. Maar toch is het zo. Je ziet het al in het klein. Als jij ergens vrolijk of enthousiast over bent... dan zie je vast wel eens, dat je vriend of vriendin óók vrolijk of enthousiast wordt. Zo werkt het ook met Gods liefde. Laat het maar zien, laat het maar stromen. Dan stopt het niet, maar gaat het verder. Als een stroom van levend water. Met Jezus als bron!

Auteur: MvdB